

Žalovaná: Evropská komise

neslučitelnost napadeného rozhodnutí s rozhodnutím 2011/278, jakož i rozporuplné a nedostatečné odůvodnění rozhodnutí.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ (C (2013) 5666, Úř. věst. L 240, s. 27) v části, ve které zamítá začlenění zařízení uvedených v příloze I písm. A a D s identifikátorem zařízení DE000000000001320 a DE-new-14220-0045 do seznamů zařízení, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předložených Komisi podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES Německem a příslušné předběžné celkové množství bezplatných povolenek na emise, které má být těmto zařízením přiděleno;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně následující:

— Napadené rozhodnutí je v části, kterou žalobkyně napadá, v rozporu se směrnicí 2003/87/ES a rozhodnutím 2011/278/EU⁽²⁾. Rozhodnutí je dále neslučitelné se zásadou proporcionality a s Listinou základních práv Evropské unie. Rozhodnutí rovněž není řádně odůvodněno.

— V rozsahu, ve kterém se zamítnutí bezplatného přidělení povolenek pro zařízení žalobkyně opírá o to, že těmto zařízením bylo Německem poskytnuto dodatečné předběžné přidělení bezplatných povolenek jako náhrada za přílišnou tvrdost, žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí 2011/278 tomuto přidělení — navzdory názoru Komise — nebrání. Zvláštní přidělení v případech tvrdosti, jako náhrada za přílišná zatížení v důsledku obchodování s emisemi, jsou v každém případě vyžadována zárukami zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie, zejména základními právy svobody podnikání a svobody vlastnictví, jakož i zásadou proporcionality.

— V rozsahu, ve kterém se zamítnutí bezplatného přidělení povolenek pro zařízení žalobkyně opírá o to, že těmto zařízením bylo Německem poskytnuto dodatečné předběžné přidělení bezplatných povolenek pro výrobu zinkového koncentrátu ve vysoké peci žalobkyně na základě dílčího zařízení pro emise z procesů výroby, vytýká žalobkyně

— Žalobkyně konečně vytýká porušení požadavků práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Před vydáním rozhodnutí nebyla žalobkyni poskytnuta žádná možnost vyjádřit své stanovisko.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).

(²) Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772) (Úř. věst. L 130, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2013 — Raffinerie Heide v. Komise

(Věc T-631/13)

(2014/C 31/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Německo)
(zástupce: advokát U. Karpenstein)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— Prohlásil za neplatné rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ (2013/448/EU, Úř. věst. L 240, s. 27) v rozsahu, ve kterém se v čl. 1 odst. 1 ve spojení s přílohou I písm. A odmítá zařazení žalobkyně na seznam podle článku 11 směrnice 2003/87/ES a předběžné celkové roční množství povolenek na emise, které měly být žalobkyni pod číslem DE00000000000010 bezplatně přiděleny;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z nepoužití uvážení

Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné uplatňuje, že unijní systém pro obchod s povolenkami na emise skleníkových plynů pro třetí obchodovací období (2013 až 2020) nevylučuje přidělení ve zvláště závažných případech a Komisi nezbavuje povinnosti zohledňovat ve svých rozhodnutích základní práva podniků a zásadu proporcionality. Komise tuto skutečnost nevezala v úvahu a nevyužila tak uvážení, které jí unijní právo vymezilo.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv žalobkyně

Žalobkyně na tomto místě uvádí, že odmítnutí přidělení, o které požádal příslušný vnitrostátní orgán, porušuje základní práva žalobkyně plynoucí z článků 17 a 16 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zásady proporcionality. Nedostatečné přidělení povolenek žalobkyni je zjevně nepřiměřenou a směrnicí 2003/87/ES nezamýšlenou tvrdostí. Přivození situace, která ohrožuje existenci podniku, jako je podnik žalobkyně, neslouží ke splnění cílů směrnice, ani k tomu není nezbytné nebo přiměřené.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2013 — Arctic Paper Mochenwangen v. Komise

(Věc T-634/13)

(2014/C 31/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Německo) (zástupce: S. Kobes, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí žalované 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (¹) (C(2013) 5666, Úř. věst. L 240, s. 27), pokud odmítne zahrnutí zařízení uvedeného v příloze I bodu A s identifikátorem zařízení DE000000000000563 do seznamu zařízení, na která se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předloženého Komisi Německem podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, a příslušná předběžná roční množství emisních povolenek, které jsou těmto zařízením přidělována bezplatně;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně následující:

— Napadené rozhodnutí, v části napadané žalobkyní, je v rozporu se směrnicí 2003/87/ES a rozhodnutím 2011/278/EU (²). Rozhodnutí je navíc neslučitelné se zásadou proporcionality a Listinou základních práv Evropské unie.

— rozhodnutí 2011/278/EU nebrání dodatečnému předběžnému přidělení bezplatných povolenek jako odškodnění za případ tvrdosti. V každém případě záruky poskytované Listinou základních práv Evropské unie, zejména základní právo na svobodné podnikání a základní právo na vlastnictví, jakož i zásada proporcionality vyžadují zvláštní přidělení v případech tvrdosti jako odškodnění za nepřiměřená zatížení v důsledku obchodování s emisemi.

— Nakonec žalobkyně vytýká porušení požadavků řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Před přijetím rozhodnutí neměla žalobkyně příležitost zaujmout své stanovisko.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

(²) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772)